

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Olejarczyk

Protokolant st.sekr.sądowy Julita Anczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2018r. w K. sprawy

z powództwa małoletniego A. K.

reprezentowanego przez M. K.

przeciwko K. P.

o alimenty

I. Zasądza alimenty od pozwanego K. P. na rzecz małoletniego A. K. w kwocie 500 (pięćset) złotych miesięcznie płatne z góry do 15 dnia każdego miesiąca do rąk jego matki - M. K. z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 23 stycznia 2018r.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Grzegorz Olejarczyk

UZASADNIENIE

M. K. działając w imieniu małoletniego powoda A. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. P. na rzecz syna alimentów w wysokości 1038,91 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że pozwany nie uczestniczy w codziennym wychowaniu syna, gdyż zamieszkuje w O.. Pozwany łoży na utrzymanie syna 200 zł miesięcznie, co nie wystarcza na zaspokojenie jego potrzeb. Koszt utrzymania małoletniego powoda określiła na ok. 2000 zł miesięcznie. Podała jednocześnie, że jest studentką i nie osiąga żadnego dochodu. Pozwany również studiuje dziennie w O. i nie ma stałego dochodu. Niemniej jednak pochodzi z dobrze sytuowanej rodziny, zatem winien łożyć na utrzymanie syna adekwatnie do jego potrzeb (k. 3-5).

Pozwany K. P. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu podał, że dotychczas łożył na utrzymanie syna 200 zł miesięcznie. Aktualnie studiuje dziennie na Uniwersytecie (...) (...) w O. i pozostaje na utrzymaniu matki. Ponadto dorywczo pracuje jako pracownik obsługi w jednym z (...) kin, gdzie zarabia ok. 500 zł miesięcznie. Interesuje się losem syna, co dwa-trzy tygodnie utrzymuje z nim kontakty. Podniósł jednocześnie, że jego matka we wrześniu 2016r. sfinansowała wyprawkę dla małoletniego powoda (k. 18-19).

Ostatecznie uznał powództwo do kwoty 500 zł miesięcznie (k. 82, 140,160).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni A. K. urodził się (...) Jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...) (odpis zupełny aktu urodzenia k. 73). Wspólnie z matką i dziadkami macierzystymi zamieszkuje w K.. Pozostaje pod bieżącą pieczą matki. Koszt jego utrzymania, matka określiła na ok. 2000 zł miesięcznie.

M. K. wspólnie z synem i swoimi rodzicami zamieszkuje w K.. Studiuje dziennie na Uniwersytecie (...) - (...) na kierunku gastronomia-sztuka kulinarna (kserokopia zaświadczenia k. 6). Codziennie dojeżdża na zajęcia do O.. Miesięczny koszt dojazdów wynosi ok. 160 zł. W czasie wolnym od zajęć opiekuje się małym synem. Pozostaje na utrzymaniu rodziców (zeznania matki małoletniego powoda k. 82v, zeznania B. K. (1) i L. K. k. 140v-141).

K. P. zamieszkuje na stacji w O.. Za wynajem pokoju płaci 490 zł miesięcznie (kserokopia umowy najmu k. 93). Studiuje w systemie dziennym na Uniwersytecie (...) - (...) na kierunku informatyka (zaświadczenie k. 20). Pozostaje na utrzymaniu matki. Dodatkowo pracuje jako pracownik obsługi w kinie, gdzie zarabia ok. 500 zł miesięcznie. Na utrzymanie małoletniego syna,łożył dotychczas 200 zł miesięcznie (zeznania pozwanego k. 82, zeznania E. P. k. 127-128).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133§1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art.135§1 krio)

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny, ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie itp. Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy są obowiązani podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami.

Bezsporne jest, że małoletni powód nie posiada majątku i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się dołożenia na jego utrzymanie.

Rozpoznając niniejszą sprawę, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, że sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe pozwanego powalają mu płacić alimenty na rzecz syna w kwocie 500 zł miesięcznie.

Przede wszystkim podnieść należy, że matka małoletniego powoda i pozwany są studentami i nadal pozostają na utrzymaniu swoich rodziców. M. K. wspólnie z synem zamieszkuje u swoich rodziców w K., którzy pokrywają zarówno koszty utrzymania mieszkania jak i koszty związane z utrzymaniem jej i małoletniego powoda. Pozwany również pozostaje na utrzymaniu swojej matki tj. pokrywa koszty wynajęcia stacji w O. i koszty jego wyżywienia. Większość wydatków związanych z utrzymaniem rodziców małoletniego powoda jak i jego samego pokrywają zatem dziadkowie.

Niemniej jednak pozwany jako ojciec zobowiązany jest łożyć na utrzymanie syna wedle własnych możliwości zarobkowych. Pozwany dotychczas płacił alimenty na rzecz małoletniego powoda w wysokości 200 zł. Natomiast powyższa kwota, w ocenie Sądu nie odpowiada usprawiedliwionym potrzebom małoletniego. Dlatego też, Sąd ustalił, że pozwany powinien łożyć na utrzymanie małoletniego syna alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie. Wskazać w tym miejscu należy, że pozwany pracuje dorywczo i jest w stanie zarobić ok. 500 zł miesięcznie, zatem uzyskany dochód powinien w całości przeznaczyć na utrzymanie syna. Ponadto pozwany uznał powództwo w takim zakresie.

Ustalając wysokość należnych małoletniemu alimentów, Sąd wziął jednocześnie pod uwagę zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. M. K. przedstawiła Sądowi zestawienie kosztów utrzymania syna, które określiła na kwotę ok.2000 zł miesięcznie (wykaz kosztów utrzymania małoletniego k. 8-10).

W ocenie Sądu, koszty utrzymania syna przedstawione przez matkę małoletniego powoda są znacząco zawyżone. Wprawdzie zapewnienie małoletniemu podstawowych środków utrzymania (wyżywienia, ubrania, środków higieny osobistej) pociąga za sobą znaczne wydatki. Niemniej jednak, dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, zatem nie może mieć miejsca sytuacja, w której to matka przeznaczona na utrzymanie syna kwotę 2000 zł, gdy sama nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Podnieść w tym miejscu należy, że pozwany również nie dysponuje zarobkami w takiej wysokości.

Niewątpliwie matka małoletniego swój obowiązek alimentacyjny wobec syna głównie poprzez osobiste starania w jego wychowanie. Sama jednak nie jest w stanie zaspokoić wszystkich usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, stąd też konieczny jest udział ojca w jego utrzymaniu.

Sąd dał wiarę zeznaniom powołanych w sprawie świadków: E. P., B. K. (1), L. K., E. K., B. K. (2), K. S. i M. S. i również na nich oparł stan faktyczny w sprawie. Powołani świadkowie przedstawili sądowi obraz sytuacji życiowej i możliwości zarobkowych każdego z rodziców.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd zasądził alimenty od pozwanego K. P. na rzecz małoletniego A. K. w kwocie 500 zł miesięcznie poczynając od dnia 23 stycznia 2018r. (pkt. I wyroku).

W pozostałej części, Sąd powództwo oddalił jako nadmiernie wygórowane (pkt. II wyroku). W ocenie Sądu, możliwości zarobkowe pozwanego są aktualnie znacznie ograniczone. Pozwany studiuje w systemie dziennym, zatem nie może podjąć stałego zatrudnienia. Jedynie z prac dorywczych jest w stanie zarobić ok. 500 zł miesięcznie, który w całości powinien przeznaczyć na utrzymanie syna.

Na marginesie zauważyć należy, że w przyszłości, gdy każde z rodziców rozpocznie życie na własny rachunek, podejmie stałe zatrudnienie będzie można żądać zmiany wysokości alimentów na rzecz małoletniego powoda.

Na podstawie art. 102 nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi.

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. IV wyroku).

SSR Grzegorz Olejarczyk